

Mole, saa meget mere som denne Sum, naar der overhovedet er Tale om at bygge noget i Vesterhavet, efter min Mening ingenlunde er afstrækkende. Derfom de Herrer nogen Sinde have været til Stede og set disse Fjolk kæmpe for Livet ude i Brændingen i Vesterhavet, er jeg overbevist om, at ikke en eneste vil have Mod til at sige nej til et saadant Forslag som dette. Jeg har kun været til Stede een Gang, og jeg glemmer aldrig den Dag. Det var ganske vist ikke paa den Plads, her er Tale om, men paa en anden Plads, som ogsaa ligger i min Valgfreds. Der saa jeg ikke mindre end 4 Baade ude i Brændingen. Hvert Djeblit bleve de borte for vore Øjne, og det syntes, som om Søen dækkede over dem. Og da saa jeg blandt andet to Kvinder oppe i Klitbakkerne, den ene med et Barn i Faanen, og den anden med tre, og knælende bad de for deres Mænd, der vare ude paa Søen, medens Havets Bølger hvert Djeblit truede med at luffe sig over dem. Har man een Gang været til Stede og set saadant noget, tror jeg ikke, man vilde være saa sparsom med Samfundets Midler, at man ikke nu kunde være med til at bevilge denne yderligere Forlængelse af Molen, der kun andrager 230,000 Kr., saa meget mere som det er det første Forsøg, der overhovedet gøres for at støtte disse brave og dygtige Fjolk paa Vestkysten. Det er jo en bekendt Sag, at hele Vestkysten af Syl-land begrænses af Klitstrækninger, et til Dels daarligt Jordterren, hvis Beboere ikke kunne paaregne at have nogen Indtægt ud over den, de tage ind fra Havet, og som Folge deraf ere de henviste til netop at leve af Havet. Men er det saa rigtigt over for denne talrige Fiskerbefolkning ikke at hjælpe paa det vanskelige Forhold, at de ikke kunne komme til Land uden stor Livsfare? Det er netop i Brændingen over de saakaldte Revler, at Faren er. Udenfor gaar det nogenlunde, der er det sjældent, at nogen tilsætter Livet. Vi have i denne Tid en Indsamling til Fiskeres efterladte oppe ved Hirtshals, blandt andet i Anledning af en Mand, der er druknet for ikke længe siden. Ganske vist druknede han ikke ved Hirtshals, men under Sveriges Ryst paa en Ekspedition derover, men denne Mand har tidligere tid været nævnt som druknet ved Hirtshals. Og for ikke mange Aar siden, for en 2—3 Aar siden, tror jeg, blev nogle Fjolk fra denne Egn optagne af en Damper, som passerede forbi. De kunde ikke gaa ind og bleve saa optagne af Damperen og landsatte i Kjøbenhavn. Men hvorledes tog man her i Kjøbenhavn mod disse stakkels fattige

Fiskere, der maaste stode uden at have en Dre hos sig? Man tog imod dem paa den Maade, at man satte dem ind i Polities Arrestlokaler. Jeg siger, at det er en Maade at behandle disse dygtige og usforærdede Fjolk paa, som det danske Fjolk ikke kan forsvare. De have givet vort Land international Berømmelse, naar Talen er om at redde Mennekeliv. Derfor vil jeg paa det indstændigste anbefale det høje Ting at stemme for dette Forslag. Jeg tror, at naar De stemme for dette Forslag — og det siger jeg baade til Højre og til Venstre — stemme De for et i bedste Betydning patriotisk Forslag.

Bøtter: Jeg har kun bedt om Ordet for ganske kortelig at udtale min Tak til det Flertal af Finansudvalget, som har taget Hensyn til det Andragende, der i sin Tid blev indsendt af Beboerne i Hylke angaaende Udvidelse af Billethalgsstedet der til Holdeplads. Forslaget desangaaende er opført under Nr. 173 til § 26. Jeg vil gerne, da denne Sag er af overordentlig Interesse for den paagældende Egn, gøre den Hensigt, om det dog ikke kunde lykkes os i en nær Fremtid at saa dette Spørgsmaal løst. At denne Sag har en større Interesse nu, end for Mejeriet blev anlagt, er jo klart. Nu skal der modtages en Mængde Kul til Forbrug der, desuden er jo Forbruget af Foderstoffer altid forøget ved Anlæg af Mejerier, dertil kommer Forvendelsen af de Varer, der produceres, og det er en given Sag, at det er en betydelig Binding for en Egn, som er stillet saaledes, at Befolkningen har de Varer, den skal modtage eller affende, paa Bladsen i Stedet for at de ellers maa hente dem eller fragte dem en Mil. At de Opløsninger, vi i Gaar fik af den højtærede Minister for de offentlige Arbejder, synes det jo at fremgaa, at Spørgsmaalet angaaende de fleste af de her omhandlede Holdepladser ikke er modent til Afgørelse. Det er jo muligt, at der foreligger Ting, som ere vanskelige i alt Fald for os udenforstaaende at se. Men det forekommer mig dog, at der maatte kunne gøres saa meget — uden i særlig Grad at forulempe Trafikken paa de Hovedlinier, som der altid raabes paa — at der kunde udveksles Gudsvoogne een Gang daglig, og det vilde jo være tilstrækkelig. Jeg kan ikke lade være at henstille til den højtærede Minister saavel som ogsaa til det høje Ting, om man ikke vilde stille sig velvillig over for Løsningen af disse Spørgsmaal. Jeg skal ikke nærmere fordybe mig i hvad der specielt ligger for derovre, da det jo er oplyst saa udførligt i det Foredrag,